ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 32.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 26-го Апрѣля — 1846 — Wilno. PIĄTEK, 26-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Высокоторжественный и всерадостный день Тезоименитства Ея Величества Государыни Императрицы Александры Ѳеодоровны и Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Александры Александровны празднуемъ былъ въ городѣ нашемъ со всѣмъ приличнымъ великолѣпіемъ и вѣрноподданническою радостію.

Въ 11 часовъ утра, Его Высокопревосходительство, Господинъ Виленскій Военный, Гродненскій, Минскій и Ковенскій Генералъ-Губернаторъ, Генералъ-Лейтенантъ и Кавалеръ Ѳедоръ Яковлевичъ *Мирковичъ*, изволилъ принимать поздравленія здѣшняго Духовенства, всѣхъ Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ и Дворянства; послѣ того все собраніе отправилось въ Каѳедральный Соборъ Св. Николая, гдѣ Высокопреосвященнѣйшимъ *Іосифомъ*, Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ, совершена была Божественная Литургія и молебствіе, съ провозглашеніемъ многолѣтія Ихъ Императорскимъ Величествамъ и всему Августѣйшему Дому.

Въ тоже время, во всѣхъ Храмахъ, какъ Православнаго, такъ Римско-Католическаго и прочихъ исповѣданій, при многочисленномъ стеченіи народа, совершено было благодарственное молебствіе о здравіи и благоденствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ и всей Августѣйшей Ихъ Фамиліи.

Высокоторжественный день сей заключенъ былъ блистательнымъ баломъ, даннымъ Господиномъ Генералъ-Губернаторомъ, на который приглашены были всѣ Военные и Гражданскіе Чиновники и знатнѣйшее Дворянство обоего пола Виленской и другихъ ввѣренныхъ Господину Начальнику края Губерній. Во время ужина, въ продолженіи котораго не переставалъ гремѣть оркестръ полковой музыки, при радостномъ и утѣшительномъ народномъ гимнѣ: *„Боже, Царя храни!"* провозглашены были Его Высокопревосходительствомъ и приняты всѣми присутствовавшими особами съ истиннымъ восторгомъ, тосты за здравіе Ихъ Императорскихъ Величествъ Государя Императора и Государыни Императрицы и всей Августѣйшей Ихъ Фамиліи.

Вечеромъ былъ безплатный Театръ, для всѣхъ воспитанниковъ и воспитанницъ Виленскихъ Учебныхъ заведеній.

Городъ былъ иллюминованъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno.

Najuroczystsza rocznica Imienin Najjaśniejszéj Cesarzowéj Jéj Mości Alexandry Teodorówny i Jéj Cesarskiéj Wysokości Wielkiéj Xiężniczki Alexandry Alexandrówny, obchodzona była w naszém Mieście z odpowiedną świetnością i wynurzeniem prawdziwych uczuć radości wiernych poddanych.

O godzinie 11-éj z rana, Pan Wileński Wojenny, Grodzieński, Miński i Kowieński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Porucznik T. J. *Mirkowicz*, raczył przyjmować powinszowania tutejszego Duchowieństwa, wszystkich Wojskowych i Cywilnych Urzędników i Dworzaństwa; poczém całe zgromadzenie udało się do Katedralnego Kościoła Św. Mikołaja, gdzie JW. *Józef*, Arcybiskup Litewski i Wileński odprawił Świętą Liturgią i modły z odśpiewaniem hymnu o długie lata dla Najjaśniejszych Cesarstwa Ich Mość i całego Ich Domu.

W tymże czasie, we wszystkich świątyniach tak Prawosławnego, jako też Rzymsko-Katolickiego i innych wyznań, w śród licznie zgromadzonego ludu, odprawiały się nabożeństwa z dziękczynnemi modłami za zdrowie i pomyślność Ich Cesarskich Mości i całéj Najjaśniejszéj Ich Familii.

Uroczysty dzień ten, zakończony był wspaniałym balem, danym przez Pana Jenerał Gubernatora, na który zaproszeni byli wszyscy wojskowi i cywilni Urzędnicy i znakomitsi dworzanie obojéj płci, tak z Wileńskiéj jako też i innych, powierzonych Panu Naczelnikowi kraju Guberniі. W czasie uczty, w ciągu któréj nieustannie grała muzyka wojenna, przy dźwięku radośnego i rozrzewniającego narodowego hymnu *„Boże! zachowaj Cesarza!"* spełnione były przez Pana Jenerał-Gubernatora, i przyjęte z prawdziwym zapałem przez wszystkich biesiadujących, toasty zdrowia Najjaśniejszego Cesarza Jego Mości, Najjaśniejszéj Cesarzowej Jej Mości i Całéj Najjaśniejszéj Ich Familii.

Wieczorem był bezpłatny teatr dla wszystkich uczniów i uczennic Wileńskich zakładów naukowych.

Miasto było illuminowane.

Санктпетербургъ, 20 *Апрѣля*.

Придворныя Извѣстія.

15-го Апрѣля, при Высочайшемъ Дворѣ наложенъ трауръ на три недѣли, по случаю кончины Ея Королевскаго Высочества Герцогини Амаліи Маріи Анны, супруги Его Королевскаго Высочества Герцога Вильгельма Прусскаго. При трауръ этомъ будетъ соблюдено обыкновенное раздѣленіе онаго на большой и малый.

—

Высочайшимъ Приказомъ, 7-го Апрѣля, произведены, за отличіе по службѣ:

Изъ Генералъ-Лейтенантовъ въ Генералы отъ Инфантеріи: Сенаторъ Князь *Эристовъ*, съ оставленіемъ въ настоящемъ званіи; Рижскій Комендантъ *Мандерстернъ 1 й*, съ оставленіемъ въ настоящей должности, и Командующій 4-мъ Пѣхотнымъ Корпусомъ *Чеодаевъ*, съ утвержденіемъ Командиромъ сего Корпуса.

Изъ Генералъ-Маіоровъ въ Генералъ-Лейтенанты: Членъ Совѣта Главнаго Управленія Закавказскимъ Краемъ, состоящій по Арміи *Кохановъ*; Командующій 6-ю Пѣхотною Дивизіею *Граббе 2 й*, съ утвержденіемъ Начальникомъ сей Дивизіи, и Тифлисскій Комендантъ Бриземанъ *фонъ-Неттингъ* съ оставленіемъ въ настоящей должности.

—

Генералъ-Маіору *Албрехту* и иностранцу *Лабуру* выдана изъ Министерства Финансовъ пятилѣтняя привилегія на способъ выдѣлки писчей бумаги изъ растенія дрока, вмѣсто тряпья, изобрѣтенный Лабуромъ.

— Баварскому подданному *Мельцелю* выдана изъ Министерства Финансовъ пятилѣтняя привилегія на изобрѣтенное имъ новое устройство фортепіанъ.

Оренбургъ, 5 *Марта*.

По достовѣрнымъ свѣдѣніямъ изъ Хивы отъ 30-го Января, полученнымъ здѣсь вчера, Хивинскій Ханъ Рагимъ Кули скоропостижно умеръ на охотѣ, 16-го Января, а 18-го числа преемникомъ его провозглашенъ братъ его, Бабаджанъ; присемъ ни какихъ безпорядковъ и тревогъ въ народѣ не происходило. Второй караванъ съ Русскими товарами въ 1846 г., готовившійся выйти изъ Хивы въ Бухару, былъ удержанъ новымъ Правителествомъ до полученія свѣдѣній изъ Бухары о непрерывности дружественныхъ отношеній между Бухарою и Хивою: 30 го Января получены благополучныя о семъ извѣстія, и караванъ выступилъ изъ Хивы въ Бухару 3-го и 4-го Февраля.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вольный Городъ Краковъ.

17 *Апрѣля*.

День рожденія Его Величества Императора Австрійскаго Фердинанда I-го, милостиваго покровителя г. Кракова, празднованъ былъ здѣсь третьяго дня, (19 Апрѣля), съ торжественнымъ великолѣпіемъ. Гг. генералы и офицеры находящихся здѣсь войскъ, присутствовали при богослуженіи и благодарственномъ молебствіи, въ здѣшней архипресвитеріанской церкви Пресвятой Дѣвы Маріи, равно какъ резиденты трехъ Покровительствующихъ Дворовъ, и мѣстные чиновники. Божественную литургію совершалъ епископъ, администраторъ Краковской епархіи, Лентовскій. По окончаніи богослуженія, австрійская пѣхота и кавалерія, расположенныя въ Краковѣ, въ примѣрномъ порядкѣ, и при звукахъ музыки, прошли главною площадью города. На обѣдѣ данномъ епископомъ, для генералъ-лейтенанта гр. Кастильове, военно-гражданскаго начальника въ Краковѣ, много было посѣтителей, изъ военныхъ и гражданскихъ лицъ. Во время стола, играла австрійская военная музыка. Епископъ провозгласилъ тосты за здоровье Августѣйшаго виновника празднества, Императора Австрійскаго, за здравіе Августѣйшихъ Покровителей города, Ихъ Величествъ Государя Императора Всероссійскаго и Короля Прусскаго, и за единодушіе господствующее между расположенными въ здѣшнемъ краѣ войсками трехъ Покровительствующихъ Державъ.

St. Petersburg, 20-go *Kwietnia*.

Nowiny dworu.

W dniu 15 Kwietnia, Najwyższy Dwór Cesarski przywdział żałobę na trzy tygodnie z powodu zejścia J. K. Wysokości Xiężnéj Jéj Mości Amalii Maryi Anny, małżonki J. K. W. Xięcia Wilhelma Pruskiego. Żałoba ta będzie noszona ze zwykłemi podziałami na wielką i małą.

—

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 7-go Kwietnia, za odznaczenie się w służbie mianowani:

Jenerał-Porucznicy Jenerałami Piechoty: Senator Xiąże *Erystow*, z pozostaniem w dotychczasowym obowiązku; Ryzki Komendant *Manderstern 1-szy*, z pozostaniem w tym obowiązku; Dowodzący 4-m Korpusem Piechoty *Czeodajew*, z utwierdzeniem w stopniu Dowódzcy tego Korpusu;

Jenerał-Majorowie Jenerał-Porucznikami: Członek Rady Głównego Zarządu Zakaukazkiego Kraju, liczący się w Armii *Kochanow*; Dowodzący 6 tą Dywizyą Piechoty *Grabbe 2-gi*, z utwierdzeniem w stopniu Naczelnika téj Dywizyi; Tyfliski Komendant Bryzeman *von Netting*, z pozostaniem w teraźniejszym obowiązku.

—

Ministerstwo Skarbu udzieliło Jenerał-Majorowi *Albrecht* i cudzoziemcowi *Labour*, przywiléj pięcioletni na wynalazek Laboura wyrabiania papiéru, z rośliny janowiec (Genista), zamiast z gałganów.

— Ministerstwo Skarbu udzieliło poddanemu Bawarskiemu *Meltzel* przywiléj pięcioletni, na wynalezione przezeń nowe urządzenie fortepianów.

Orenburg, 5 *marca*.

Podług wiarogodnych doniesień z Chiwy, z dnia 30 Stycznia, otrzymanych tu wczoraj, Chan Chiwijski, Rahim-Kuli, umarł nagle na polowaniu dnia 16 Stycznia, a d. 18 następcą po nim ogłoszony został brat jego Babadżan; przyczém żadne zamieszki między ludem nie nastąpiły. Druga karawana, z towarami Rossyjskiemi w roku 1846, która była w gotowości do wyjścia z Chiwy do Buchary, zatrzymaną została przez rząd nowy, aż do otrzymania wiadomości z Buchary o nieprzerwaniu stosunków przyjaźni pomiędzy Bucharą a Chiwą; 3-go stycznia nadeszły pomyślne o tem doniesienia, i karawana wyruszyła z Chiwy do Buchary d. 3-go i 4-go Lutego.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Wolne Miasto Krakow.

Dnia 17 *kwietnia*.

Rocznica urodzin Najjaśniejszego Ferdynanda I-go Cesarza Austryi, wspaniałego współprotektora W. M. Krakowa, odbyła się tu przedwczoraj, to jest w dniu 19-m kwietnia r. b., z świetną okazałością. Na nabożeństwie w kościele archiprezbyteryalnym Panny Maryi i tamże odśpiewaném *Te Deum*, znajdowali się JJWW. Jenerałowie i oficerowie wojsk konsystujących w kraju tutejszym, JJWW. Rezydenci trzech NN. Dworów Opiekuńczych i urzędnicy władz krajowych. Mszę św. celebrował JW. Łętowski, Biskup Administrator dyecezyi Krakowskiéj. Po skończoném nabożeństwie, piechota i konnica Cesarsko-Austryackiego garnizonu, stojącego w mieście Krakowie, przy odgłosie muzyki przeciągała w wzorowym porządku przez Rynek miasta, napełniony tłumem widzów. Na obiedzie danym przez JW. Biskupa dla Jenerała Hr. Castiglione, Naczelnika wojenno-cywilnego w Krakowie, znajdowało się wielu znakomitych gości wojskowych i cywilnych. Wyborna muzyka półkowa Cesarsko-Austryacka, wykonywała arcydzieła muzyczne podczas uczty, wśród któréj Dostojny Gospodarz wzniósł toasty za zdrowie N. Cesarza Austryi, którego rocznicę urodzin obchodzono, za zdrowie N. Cesarza Wszech Rossyi i N. Króla Pruskiego, następnie zaś za jedność i zgodę, jakie panują między trzema wojskami Najjaśniejszych Opiekuńczych Dworów, konsystującemi w kraju tutejszym.

Въ этотъ же день былъ обѣдъ для всѣхъ офицеровъ здѣшнихъ войскъ, въ здѣшней Театральной залѣ, а въ 7 часовъ былъ въ театрѣ спектакль. Во время антракта оркестръ исполнилъ гимнъ: *Боже, Царя храни!* при радостныхъ восклицанiяхъ и пѣнiи многочисленно собравшихся Австрiйскихъ военныхъ лицъ.

Пруссiя.

Берлинъ, 24 Апрѣля.

Здѣсь обнародовано слѣдующее Высочайшее кабинетное повелѣнiе, касательно цензуры сочиненiй, издаваемыхъ на польскомъ языкѣ: „Мы Фридрихъ Вильгельмъ и проч. Мятежническiя покушенiя, обнаружившiяся въ послѣдне время въ прежнихъ польскихъ провинцiяхъ, побуждаютъ усугубить наблюденiе за произведенiями польской литературы; вслѣдствiе чего, отмѣняя распоряженiя наши отъ 4-го Октября 1842 года, а равно правила 2-й главы положенiя, изданнаго 30-го Iюня 1843 г., касательно польскихъ сочиненiй, повелѣваемъ симъ, чтобы сочиненiя сего рода, коихъ объемъ превышаетъ 20 листовъ печати, отнынѣ подвергались цензурѣ и чтобы повременныя сочиненiя, издаваемыя на польскомъ языкѣ, кои выходятъ выпусками помѣсячно, или въ-болѣе продолжительныхъ срокахъ, почитаемы были перiодическими сочиненiями, и не издавались безъ предварительнаго разрѣшенiя министра внутреннихъ дѣлъ. Настоящее Высочайшее повелѣнiе относится также къ изданiю перiодическихъ сочиненiй, печатаемыхъ донынѣ безъ разрѣшенiя.

Берлинъ, 20 Марта 1846 года.

(подп.) Фридрихъ Вильгельмъ."

Познань, 21 Апрѣля.

Жители города Познани подали въ тамошнiй магистратъ слѣдующiй адрессъ: „Городъ нашъ избѣжалъ большаго несчастiя: жизнь и имущество благомыслящихъ граждан были въ опасности. За благополучное отвращенiе угрожавшей опасности, обязаны мы, кромѣ Всевышняго Промысла, попечительности нашего начальства, съ рѣдкимъ усердiемъ и заботливостiю охранявшаго безопасность города и его жителей. Нижеподписавшiеся, движимые признательностiю, долгомъ почитаютъ просить магистратъ, въ изъявленiе таковыхъ чувствованiй, принести дань ихъ благодарности начальствующему генералу Коломбу, коменданту города генералъ-лейтенанту Штейнекеру, оберъ-президенту Бауерману, и президенту полицiи Минутоли."

— За нѣсколько дней предъ симъ, арестованы въ Галицiи, по увѣдомленiю корреспондента Силезской Газеты, слѣдующiя лица: Iорданъ, Жуховскiй, Кохановскiй, Мечниковскiй и Вѣлогловскiй.

Австрiя.

Вѣна, 20 Апрѣля.

Его Величество Императоръ, постановленiемъ отъ 5 с. м. изволилъ назначить Римско-Католическаго каноника, Львовскаго Митрополитскаго капитула, Францa Вѣржхлейскаго, Пршемыскимъ епархiальнымъ епископомъ.

— На вакантную Львовскую епархiю, какъ слышно, будетъ назначенъ прелатъ Д-ръ Фейгертъ, уважаемый римскимъ и нашимъ дворами.

— Князь Виндишгрецъ, командиръ корпуса войскъ въ Богемiи, будетъ назначенъ корпуснымъ командиромъ войскъ расположенныхъ въ Галицiи, а гр. Лазанскiй, бывшiй вице-президентъ правленiя въ Галицiи, назначенъ президентомъ этого правленiя, на мѣсто барона Крига.

— Здѣсь получены письма изъ Злочева и Ржешова, отъ 8 и 10 Апрѣля. Оба сiи города, бывшiе въ послѣднее время часто театромъ безпорядковъ и смятенiй, теперь совершенно успокоены. Злонамѣренные распустили слухи, что въ страстную Пятницу снова вспыхнетъ бунтъ, но и этотъ день миновалъ благополучно, безъ малѣйшихъ даже попытокъ къ возмущенiю. Впрочемъ правительство приняло самыя надежныя мѣры къ сохраненiю порядка.

— Къ числу вновь запрещенныхъ здѣсь журналовъ, принадлежатъ также всѣ Берлинскiе, кромѣ Прусской Всеобщей, Газеты (*Allg. Staats Zeitung*). Вообще въ австрiйской имперiи позволены только три герман-

Pod tenże czas odbywała się uczta dla wszystkich PP. oficerów tychże wojsk, w wielkiéj sali redutowéj przy teatrze, gdzie po godzinie siódméj dane było widowisko sceniczne. Pomiędzy aktami orkiestra wykonała hymn: *Boże, zachowaj Cesarza*, któremu towarzyszyły radośne okrzyki i śpiew licznie zgromadzonych wojskowych Cesarsko-Austryackich.

Prussy.

Berlin, 24 kwietnia.

Wyszedł tu następujący Najwyższy rozkaz gabinetowy, w przedmiocie obostrzeń dla cenzury, względem dzieł i pism w języku polskim wydawanych: „My Fryderyk Wilhelm i t. d. Ponieważ buntownicze zamachy, które się w nowszych czasach w dawniejszych prowincyach Polskich objawiły, czynią koniecznym ściślejszy nadzór płodów piśmiennictwa Polskiego, uchylając przeto niniejszém rozporządzenia nasze z dnia 4 października 1842 roku, jak niemniéj przepisy 2-go działu rozporządzenia z d. 30 czerwca 1843 roku, w przedmiocie pism Polskich wydane, Rozkazujemy, aby i pisma tego rodzaju, których objętość przenosi 20 arkuszy druku, odtąd podlegały cenzurze, i aby te w Polskim języku wydawane pisma peryodyczne, których zeszyty wychodzą w miesięcznych lub dłuższych czasu przerwach, uważane były jako pisma peryodyczne i uzyskały poprzednio zezwolenie Ministra spraw wewnętrznych. Niniejszy rozkaz Najwyższy stosuje się również do dalszego wychodzenia pism peryodycznych, dotąd bez koncessyi wydawanych.

Berlin, 20 Marca 1846 roku.

(podpisano) *Fryderyk Wilhelm*."

Poznań, 21 kwietnia.

Obywatele Poznania złożyli w Magistracie tegoż Miasta następujący adress: „Miasto nasze wielkiego uszło nieszczęścia. Bezpieczeństwo życia i majątków wszystkich dobrze myślących obywateli, były zagrożone. Obok Bozkiéj Opatrzności, winniśmy szczęśliwe odwrócenie grożącego niebezpieczeństwa, staranności Władz naszych, które z rzadkiem poświęceniem i niezmordowaną gorliwością, czuwały nad bezpieczeństwem miasta i jego mieszkańców. Obywatele, uznając to z prawdziwą wdzięcznością, widzą się obowiązani upraszać Magistrat, jako właściwą do wyjawienia uczuć tych władzę, aby wdzięczność naszę wyrazić chciał JW. Komenderującemu Jenerałowi de Colomb, Jenerał Lejtnantowi de Steinaecker, jako piérwszemu Komendantowi Poznania, i Ober-Prezydentowi Policyi de Minutoli".

— Przed kilką dniami aresztowano, (jak donosi Korrespondent Gazety Szląskiéj), w Galicyi, następujące osoby: Jordana, Żuchowskiego, Kochanowskiego, Miecznikowskiego i Wielogłowskiego.

Austrya.

Wiedeń, 20 kwietnia.

J. C. K. Mość, najwyższém postanowieniem z d. 5-go kwietnia r. b., raczył mianować najłaskawiéj Biskupem Przemyslkim obrządku łacińskiego, Kanonika przy Lwowskiéj metropolitalnéj kapitule obrządku łacińskiego, Franciszka Wierzchlejskiego.

— Opróżniona dyecezya Lwowska, ma być zajętą przez Xiędza D-ra Fejgerte, kapłana równie dobrze u stolicy Apostolskiéj, jak i u rządu położonego.

— Xiążę Windischgratz, Jenerał komenderujący korpusem armii w Czechach, będzie przeniesiony na ten sam urząd w Galicyi, a Hrabia Łazański będący ostatnio Wice-Prezydentem rządu w Galicyi, zastąpi Barona de Krieg, jako Prezydenta rządu.

— Otrzymaliśmy tu listy z Złoczowa i Rzeszowa, datowane z d. 8-go i 10 go kwietnia: Oba te miasta, które w ostatnich czasach były często widownią nieładu i wzburzenia, są teraz zupełnie spokojne. Jakkolwiek źle myślący ludzie rozgłosili byli wieść, jakoby w wielki Piątek miał nastąpić nowy wybuch niespokojności, i ten dzień przecież szczęśliwie minął bez wszelkich usiłowań ze strony buntowników. Zresztą rząd najwłaściwsze przedsięwziął środki ku utrzymaniu prawego porządku.

— Na liście nowo zakazanych tu gazet, znajdują się wszystkie Berlińskie, wyjąwszy Gazetę Powszechną Pruskiéj (dawną *Staats Zeitung*). W ogóle w naszém Cesarstwie tylko trzy gazety niemieckie są bezwarunkowo do-

скія газеты, какъ то: Всеобщая Газета, Франкфуртская Почтовая Газета и Нюрнбергскій Корреспондентъ.

Лембергъ, 20 Апрѣля.

Въ Лембергской газетѣ, отъ 8-го Апрѣля, напечатано слѣдующее объявленіе: „Его Императорское Величество, постановленіемъ своимъ отъ 4-го Апрѣля 1846 года, повелѣлъ, чтобы для усиленія гарнизона, съ цѣлію обезпеченія законнаго порядка и спокойствія въ Галиціи, а также устраненія всякихъ опасеній на счетъ новыхъ тамъ смятеній, два пѣхотные полка изъ Силезіи, одинъ полкъ изъ Венгріи и два баталіона пограничной стражи изъ Трансильваніи, вступили въ Галиційскую область.“ Войска эти, по большой части, вошли уже въ наши границы, и будутъ, смотря по надобности, размѣщены въ странѣ.

— Постановленіемъ Императора, отъ 12-го Апрѣля, начальникъ Ржешовскаго округа, Ѳадей Ладереръ, назначенъ на вакансію совѣтника галиційскаго губернскаго правленія: а секретарь этого правленія Августъ де Фестенбургъ, начальникомъ Ржешовскаго округа.

Съ границъ Галиціи, 17 Апрѣля.

Положеніе дѣлъ въ здѣшней провинціи примѣтно улучшается. Смятенія совершенно утихли: толпы мятежниковъ въ Карпатскихъ горахъ разсѣялись. Одинъ только предводитель шайки съ 10 или 12 чел. укрывается въ Неполомицкихъ лѣсахъ. Можно съ достовѣрностію сказать, что спокойствіе въ Галиціи совершенно возстановлено.

— Отдѣльныя толпы крестьянъ, появлявшіяся мѣстами, уже разошлись; вскорѣ неостанется и слѣдовъ этихъ скопищъ. Если гдѣ нибудь скрываются еще злоумышленники, то имъ трудно будетъ пробраться за границу, потому что на предѣлахъ государства учрежденъ повсемѣстно бдительный надзоръ.

Франція.

Парижъ, 18 Апрѣля.

Сегодня въ половинѣ перваго часа по полудни, Король съ семействомъ своимъ прибылъ изъ Фонтенебло въ Тюльери.

— Президентъ палаты перовъ, герцогъ Пакье, прочелъ сегодня, во время засѣданія палаты, Королевское постановленіе, коимъ преступникъ, покусившійся въ послѣднее время на жизнь Его Величества, предается суду сей палаты. Генералъ-прокуроромъ суда палаты перовъ назначенъ Г. Геберъ, генералъ-прокуроръ Парижскаго Королевскаго суда. Палата образуется въ судное отдѣленіе послѣ завтра. По окончаніи засѣданія, перы, по приглашенію своего президента, отправились въ замокъ, для принесенія Его Величеству поздравленія съ благополучнымъ избѣжаніемъ опасности. Вслѣдъ за симъ явились въ замокъ и члены палаты депутатовъ. Король принялъ членовъ парламента въ тронной залѣ. Въ тоже самое время, вторый легіонъ парижской національной гвардіи, собравшійся на выборы офицеровъ, просилъ дозволенія принести Его Величеству тоже поздравленіе. Король соизволилъ на это, и, въ сопровожденіи графа Парижскаго, осмотрѣлъ этотъ легіонъ.

— Сообщаемъ нѣкоторыя подробности о покушеніи на жизнь Короля: Е. В. ѣхалъ въ открытомъ экипажѣ (*char a bancs*) съ балдахиномъ и занавѣсками. На первой передней скамьѣ сидѣлъ Король и гр. Монталиве: на второй, Королева и герцогиня Салернская, на третьей, принцесса Аделаида, юный принцъ Филиппъ и герцогиня Немурская: на четвертой, послѣдней, герцогъ Салернскій. Когда экипажъ въѣхалъ въ большой паркъ, на лѣвой сторонѣ раздались два выстрѣла, а гр. Монталиве почувствовалъ въ лѣвомъ ухѣ сильное сотрясеніе. Королева, дрожащею рукою указала и подняла упавшій въ экипажъ, пыжъ. Король же приказалъ испуганному кучеру поспѣшить во дворецъ и обращаясь къ членамъ своей фамиліи, сказалъ: „Ничего, конецъ охотѣ, (*ce si est rien, l'est la fin de la chasse*).“

— Леконтъ, для удобнѣйшаго исполненія своего предпріятія, навалилъ хворосту къ садовому забору, сталъ за оный и обратясь въ ту сторону, откуда Ко-

zwolone: *Gazeta Powszechna, Gazeta Pocztowa Frankfurtska i Korespondent Norymbergski.*

Lwów, 20 kwietnia.

Gazeta Lwowska, z d. 8 go kwietnia, zawiera następujące ogłoszenie: „Jego Cesarska Mość, postanowieniem swém z d. 4 kwietnia 1846 r. najwyżéj rozkazać raczył, iżby dla wzmocnienia wojennéj załogi, w celu zabezpieczenia porządku i spokojności w Galicyi, tudzież dla uspokojenia wszelkiéj obawy nowych tamże zaburzeń, dwa półki piechoty ze Szląska, półk huzarów z Węgier i dwa bataliony Granicznéj Straży z Siedmiogrodu, wkroczyły do Galicyi.“ Wojska te, po większéj części weszły już do naszych granic, i będą stosownie do potrzeby, rozdzielone po kraju.

— J. C. Królewska Mość, najwyższém postanowieniem z dnia 12-go kwietnia r. b., raczył Starostę obwodu Rzeszowskiego, Tadeusza Lederera, przenieść najłaskawiéj na opróżnione przy Galicyjskiem Gubernium miejsce radzcy, a tamtejszego Gubernialnego i prezydyalnego sekretarza, Augusta Gerarda de Festemburg, mianować najłaskawiéj Starostą obwodu Rzeszowskiego.

Z nad granicy Galicyi, 17 kwietnia.

Stan rzeczy w naszéj prowincyi polepsza się widocznie; dawniejsze zaburzenia uspokoiły się prawie zupełnie, i gromady w Karpatach rozproszyły się; jeden tylko jeszcze herszt, nie mający więcéj jak 10 do 12 towarzyszów, ukrywa się w lasach Niepołomickich. Odtąd można uważać spokojność w Galicyi, jako zupełnie ustaloną.

— Pojedyncze roty wieśniaków, które się jeszcze dotąd tu i ówdzie pokazywały, rozproszyły się już dobrowolnie, i wkrótce nie zostanie i śladu tych burzycieli. Jeżeli jeszcze gdzie niegdzie ukrywają się pomiędzy nimi pojedyńczy emisaryusze stronnictwa antysocyalnego, ci zapewne pojmani zostaną, gdyż na wszystkich punktach granicznych ustanowiono najściślejszy dozór.

Francya.

Paryż, 18 kwietnia.

Dziś o pół do 1-széj, Król wraz z rodziną powrócił z Fontainebleau do Tuilleryów.

— Xiąże Pasquier, Prezes Izby Parów, odczytał na dzisiejszém posiedzeniu tejże Izby, postanowienie królewskie, oddające pod sąd jéj sprawcę zamachu na życie Monarchy. Jeneralnym Prokuratorem sądu Izby Parów mianowany został P. Hebert, Prokurator Jeneralny przy królewskim sądzie w Paryżu. Izba zamieni się w sąd pojutrze. Parowie, po skończoném posiedzeniu, wezwani przez swego Prezesa, udali się do zamku, dla powinszowania Królowi tak cudownego ocalenia; wkrótce potém przybyła i Izba Deputowanych. Król przyjmował Ciało Prawodawcze w sali tronowéj. W tym samym czasie, drugi legijon Paryzkiéj gwardyi narodowéj, zebrany na wybory oficerów, dopraszał się o pozwolenie złożenia Królowi swego powinszowania. Monarcha przyjął te prośbę łaskawie i prowadząc Hrabiego Paryża za rękę, odbył przegląd rzeczonego legijonu.

— Dowiadujemy się bliższych szczegółów o zamachu na życie Króla: „Monarcha jechał w odkrytym powozie ławkowym (char a-bancs) z firankami. Na piérwszéj przedniéj ławce siedział Król i Hr. Montalivet, na drugiéj Królowa i Xiężna Salerno; na trzeciéj Xiężniczka Adelaida, młody Xiąże Filip i Xiężna Nemours; na czwartéj zaś i ostatniéj Xiąże Salerno. Powóz właśnie wchodził do wielkiego parku, kiedy po lewéj jego stronie usłyszano dwa razem wystrzały, a Hr. Montalivet, znajdujący się między Królem a mordercą, uczuł w lewém uchu silne wstrząśnienie powietrza, które od strony strzałów pochodziło. Królowa drżącą ręką wskazała klak, który upadł tuż przy niéj i który podniosła. Król zaś kazał przestraszonemu woźnicy, który nie wiedział co ma uczynić, jechać daléj do zamku, a zwracając się do swojéj rodziny rzekł jak najobojętniéj: „To nic, koniec polowania! (*ce n'est rien, c'est la fin de la chasse*).“

Lecomte chcąc być pewniejszym skutku, zgromadził mnóstwo suchego drzewa przy murze ogrodowym, stanął na niém, wymierzył broń ku téj stronie, z któréj Król

роль съ своею фамиліею долженъ былъ ѣхать, ожидалъ удобной минуты. Когда экипажъ подъѣзжалъ Леконтъ подошелъ шага на три или четыре къ забору и выстрѣлилъ тремя пулями, Король и Королевская фамилія только чудомъ избавились отъ угрожавшей опасности. Офицеръ, сопровождавшій Ихъ Величества, бросился къ забору, перескочилъ чрезъ оный, побѣжалъ за преступникомъ и тотчасъ нагналъ его. Тутъ началась жестокая борьба между ними, и когда, минутъ чрезъ 20, подоспѣла дворцовая стража, преступникъ, поваленный офицеромъ, лежалъ уже на землѣ. Королева выѣзжая изъ дворца, видѣла какого то человѣка съ обвязанною платкомъ головою и съ ружьемъ въ рукахъ, но былъ ли то Леконтъ, или кто другой, неизвѣстно. Преступникъ Леконтъ — родомъ изъ Бомона, въ департаментѣ *Cote d'Or*; онъ служилъ унтеръ-офицеромъ, и въ 1823 году, въ Мадритѣ, получилъ орденъ почетнаго легіона. Потомъ по личному ходатайству Короля Людовика Филиппа, тогдашняго принца Орлеанскаго, поступилъ въ службу по лѣсному вѣдомству; но по безпокойному и строптивому нраву, переводимъ былъ съ мѣста на мѣсто; наконецъ, въ 1844 года удаленъ изъ службы. Съ того времени жилъ онъ въ Парижѣ, и неодно кратно грозилъ мщеніемъ бывшимъ своимъ начальникамъ, но не Королю. Будучи однако спрошенъ г-мъ Монталиве, при первомъ допросѣ, онъ товѣчалъ съ дерзостію, что мѣтилъ въ Короля Леконтъ привезенъ въ Парижъ въ закрытой повозкѣ; его посадили на нѣкоторое время въ тюрьму *Conciergerie*, откуда будетъ перемѣщенъ въ Луксембургскій дворецъ. Леконтъ утверждаетъ, что не имѣлъ никакихъ соучастниковъ въ преступленіи. Въ два часа утра онъ прибылъ изъ Немура въ Фонтенебло въ дилижансѣ, выпилъ въ гостиницѣ два стакана вина, немного поѣлъ и немедленно отправился въ лѣсъ, гдѣ онъ цѣлый день пробылъ.

— Палата депутатовъ единодушно утвердила вчера чрезвычайный кредитъ въ 93 милліона франковъ, для флота.

19 *Апрѣля*.

Король, давая вчера аудіенцію палатамъ въ тронной залѣ, одѣтъ былъ въ генеральскій мундиръ; по обѣимъ сторонамъ Монарха находилось его семейство, а за руку онъ держалъ юнаго парижскаго графа. Канцлеръ палаты перовъ, Г. Пакье и президентъ палаты депутатовъ, Г. Созе, привѣтствовали Короля краткими рѣчами, на которыя Его Величество отвѣчалъ разтроганнымъ голосомъ. Слова Короля прерываемы были восклицаніями: „Да здравствуетъ Король!“— Изъ палаты депутатовъ находилось на этой аудіенціи 347 членовъ: между ними были всѣ консерватисты, всѣ члены лѣваго центра и династической лѣвой стороны. Только изъ крайней правой стороны (легитимистовъ) и крайней лѣвой (радикаловъ) не было ни одного члена въ замкѣ. Г. Ледрю-Ролленъ отдѣлился даже въ палатѣ отъ своихъ товарищей, когда они готовились идти къ Королю.

— Здѣсь господствуетъ одинъ только голосъ,— голосъ негодованія противу покушенія, голосъ радости по поводу избѣжанія опасности. Всѣ партіи единодушны въ этомъ отношеніи. Преступленіе Леконта тѣмъ постыднѣе, что онъ лично Королю обязанъ достаточнымъ своимъ пенсіономъ, полученнымъ послѣ данной ему за дурное поведеніе отставки, въ которой Король не имѣлъ никакого участія. Имѣя въ виду то, что Леконтъ былъ отличнымъ стрѣлкомъ, что двуствольное свое ружье могъ положить на неподвижномъ предметѣ, когда прицѣливался, и что онъ былъ въ разстояніи только нѣсколькихъ шаговъ отъ Королевскаго экипажа, не возможно не видѣть очевиднаго участія Всевышняго Промысла въ томъ, что Его Величество остался невредимымъ. Въ Фонтенебло народъ до того возбужденъ былъ противъ преступника, что изорвалъ бы его въ куски, если бы онъ попалъ въ его руки. Вечеромъ, 16-го числа, всѣ безъ исключенія домы были тамъ иллюминованы, а на другой день, утромъ, въ присутствіи Короля королевскаго семейства и многочисленной публики, пропѣтъ былъ тамъ же торжественный гимнъ: *Te Deum*.

— Въ Монитерѣ напечатано сегодня слѣдующее: „Въ нѣкоторыхъ журналахъ упомянули о телеграфическихъ депешахъ изъ Ліона и Гренобля, полученныхъ будто бы министромъ внутреннихъ дѣлъ о томъ, что нѣкоторые чиновники получили тамъ увѣдомленіе посредствомъ безъименныхъ писемъ, что 16 числа бу-

z rodziną swoją miał jechać, i tak przygotowany czekał na stosowną chwilę. Kiedy już powóz nadchodził, zbliżył się do muru o trzy lub cztery kroki, i tylko cudem Król z rodziną swoją uszedł strzału trzema kulami. Oficer towarzyszący Monarsze, pospieszył natychmiast ku murowi, i stanąwszy na siodle przeskoczył go i ścigał uciekającego zbrodniarza, którego wnet pojmał. Tu rozpoczęła się zacięta między nimi walka; nakoniec, po 20-tu minutach przybyła straż zamkowa i znalazła już zbrodniarza zwyciężonego przez oficera i leżącego na ziemi. Królowa, wyjeżdżając z zamku, widziała jakiegoś człowieka z obwiązaną głową i z bronią w ręku. Czyto był Lecomte lub kto inny, jeszcze nie jest wiadomo. Lecomte urodził się w Beaumont, departamencie Cote d'Or; był podoficerem, i w 1823 roku otrzymał w Madrycie krzyż legii honorowéj. Poźniéj, na osobiste wstawienie się Króla Ludwika Filipa, będącego naówczas jeszcze Xięciem Orleańskim, umieszczony został w leśnictwie; lecz dla ciągłego nieposłuszeństwa i niekarności, przenoszony z miejsca na miejsce, w roku 1844 zupełnie oddalony został. Król przeznaczył mu pensyą dożywotnią. Odtąd mieszkał w Paryżu, gdzie nieraz odgrażał się z zemstą przeciw swoim byłym zwierzchnikom, ale nigdy przeciw Królowi. Zapytany jednakże przez P. Montalivet w pierwszém posłuchaniu, oświadczył z zuchwałością iż strzelał do Króla. Lecomte sprowadzony został w powozie odosobnionym do Paryża i umieszczony tymczasem w więzieniu „Conciergérie“, skąd przewieziony będzie do pałacu Luxemburgskiego. Lecomte utrzymuje ciągle, że nie miał spólników zbrodni. Przybył dyliżansem z Nemours do Fontainebleau o godzinie 2-éj z rana, wypił w domu zajezdnym dwie szklanki wina, zjadł lekki posiłek i udał się natychmiast do lasu, gdzie cały dzień przepędził.

— Izba Deputowanych uchwaliła wczoraj jednomyślnie, 93 milionow kredytu nadzwyczajnego, na powiększenie marynarki.

Dnia 19 *kwietnia*.

Król dając wczoraj posłuchanie Izbom w sali tronowéj, miał na sobie mundur Jenerała; po obu stronach Monarchy stała Jego rodzina, za rękę zaś trzymał małego Hr. Paryża Kanclerz Izby Parów, Xiąże Pasquier, i Prezes Izby Deputowanych, P. Sauzet, mieli przemowy do Króla, na które Monarcha z rozczuleniem odpowiedział. Słowa królewskie przerywane były okrzykami: „Niech żyje Król!“— Z Izby Deputowanych znajdowało się obecnych 347 członków, między nimi wszyscy Konserwatyści, wszyscy członkowie Lewego Środka i dynastycznéj Strony Lewéj. Z ostatecznéj tylko Strony Prawéj (legitymistów) i ostatecznéj Lewéj (radykalistów), żaden nie ukazał się w zamku. P. Ledru Rollin odłączył się nawet w Izbie od swych kolegów, w chwili, gdy ci się wybierali do Króla.

— Jeden głos panuje tu tylko, głos oburzenia przeciw zamachowi, głos radości z ocalenia Króla. Wszystkie stronnictwa zgodne są w tym względzie. Zbrodnia Lecomta tém w ohydniejszém przedstawia się świetle, że właśnie osobistéj łasce Króla winien był naprzód zyskowne miejsce a potém dożywotnią pensyą, po otrzymanéj za złe sprawowanie się dymissyi, w udzieleniu któréj Król żadnego nie miał udziału. Zważając, że Lecomte był wybornym strzelcem, że swą dubeltówkę mógł oprzeć na stałym punkcie gdy celował, i że tylko kilka kroków oddzielały go od królewskiego powozu, trudno nie uznać widocznego wpływu Opatrzności, że Król przecież ocalony został. W Fontainebleau lud tak był oburzony przeciw zbrodniarzowi, że byłby go rozdarł na szmaty, gdyby go mógł dostać w swe ręce. W wieczór d. 16, wszystkie domy bez wyjątku były oświecone w tém miasteczku, a nazajutrz rano w obecności Króla, familii Królewskiéj i licznéj publiczności odśpiewano tamże *Te Deum*.

— *Monitor* zawiera dziś następujące oświadczenie: „Kilka dzienników mówiło o telegraficznych depeszach z Lyonu i Grenobli, któreby jakoby Minister spraw wewnętrznych miał otrzymać, a według których, kilku urzędników w tych miastach miało być zawiadomionych przez listy bezimienne, że d. 16 kwietnia zamach na życie Króla

детъ совершено покушеніе на жизнь Короля. Журналы сіи были несправедливо извѣщены; ибо правительствомъ неполучено никакого увѣдомленія сего рода." *Journal des Débats*, сообщившій первый это извѣстіе, оправдывается тѣмъ, что оно, 17-го числа, вечеромъ, было всѣми разглашаемо въ Парижѣ.

— Утверждаютъ, что отаитскій губернаторъ, Г. Брюа, препроводилъ министру тайное донесеніе, въ коемъ горько жалуется на Англичанъ, и объявляетъ, что на Отаити не льзя успѣть до тѣхъ поръ, пока англійскіе миссіонеры будутъ пребывать въ этой странѣ. Королева Помаре живетъ на одномъ изъ незначительныхъ острововъ, со всѣмъ своимъ дворомъ. Частный совѣтъ ея состоитъ изъ двухъ методистскихъ миссіонеровъ, и одного туземнаго начальника; въ сосѣдственномъ домикѣ находится типографія, изъ коей безпрестанно выходятъ прокламаціи, возстановляющія народъ противъ Французовъ. Г. Брюа объявляетъ, что все это дѣлается такъ явно, что онъ не можетъ съ честію остаться тамъ долѣе, если этимъ проискамъ не будетъ положенъ конецъ.

— Въ *Courrier Francais* пишутъ, что торговый домъ Ротшильдовъ завладѣлъ табачною монополіею нетолько во Франціи, но и на всемъ материкѣ, закупивъ, посредствомъ своихъ агентовъ въ Америкѣ, весь сборъ табаку и заплативъ за нѣсколько лѣтъ впередъ деньги. На это предпріятіе употребилъ онъ сумму въ 300 милліоновъ фр. Извѣстіе объ этомъ сильно встревожило капиталистовъ, заключившихъ договоры съ французскими казенными табачными фабриками; они не будутъ въ состояніи доставлять табаку по условленнымъ цѣнамъ.

20 Апрѣля.

Вчера Король въ кругу своей фамиліи, принималъ въ тронной залѣ муниципальный совѣтъ столицы. Графъ Рамбюто, префектъ Сенскаго департамента, въ произнесенной имъ рѣчи, изъявилъ соболѣзнованіе всѣхъ жителей города. Въ тотъ же день былъ у Короля архіепископъ парижскій съ генеральными Викаріями.

— Сиди-Бенъ-Аядъ, тунистскій посланникъ, доставилъ приходскому священнику церкви Святой Магдалины 10,000 франковъ для раздачи бѣднымъ, въ доказательство радости его, по поводу благополучнаго спасенія Короля.

— Сегодня палата перовъ преобразовалась въ судъ послѣдней инстанціи, учредила слѣдственную коммиссію, изъ канцлера и шести перовъ, которая сегодня уже занялась снятіемъ допроса съ преступника Леконта.

— Здѣсь составилась компанія съ капиталомъ въ милліонъ франк., для введенія въ употребленіе типографической машины для набора буквъ и тисненія.

Англія

Лондонъ, 15 Апрѣля.

Здѣшніе журналы, по недостатку политическихъ свѣдѣній, наполнены описаніями празднествъ св. Пасхи, зрѣлищъ и другихъ общественныхъ увеселеній.

— Въ *Sun* сообщаютъ, что Г. Пиль обѣщалъ наконецъ Королевѣ, что, при первомъ благопріятномъ случаѣ, представитъ въ парламентѣ проектъ, требующій, чтобы герцогу Альберту присвоено было званіе „Короля Супруга" (*King Consort*,) вмѣсто настоящаго: Королевскаго Супруга (*Royal Consort*).

— Испанское правительство отправило судно въ Фернандо-По, чтобы удалить миссіонеровъ лондонскаго миссійнерскаго общества, кои съ нѣкотораго времени тамъ поселились.

— Кентербурійскій архіепископъ, сообразно повелѣнію тайнаго совѣта, предписалъ, чтобы 12-го числа, во всѣхъ церквахъ въ Англіи и Валлисѣ, совершены были благодарственныя молебствія, по случаю одержанной побѣды при рѣкѣ Сутледжѣ.

— Величайшій ужасъ господствуетъ здѣсь съ того времени, когда узнали, что знаменитый торговый домъ Гг. Латамовъ и комп. прекратилъ свои дѣйствія. Многія семейства обнищали бы по поводу сего банкротства.

— Изъ Калькуты получены въ Лондонѣ 3,000 фун. стерл., собранные тамъ по подпискѣ въ пользу бѣдныхъ въ Ирландіи.

— Изъ Ла-Платы пишутъ отъ 12-го Февраля, что начальники Англо-Французскаго флота въ Паранѣ,

miał być dokonany. Te dzienniki były źle uwiadomione, gdyż żadne tego rodzaju nie nadeszły do rządu." *Journal des Débats*, który pierwszą wiadomość tę był umieścił, uniewinnia się dziś tém, że takowa d. 17 go w wieczór powszechnie w Paryżu była rozgłaszana.

— Zapewniają, że Gubernator Otahiti, P. Bruat, przesłał Ministrowi tajny raport, w którym przeciw Anglikom największe zanosi zażalenia, i oświadcza, że na Otahiti nic dokazać nie podobna, dopóki missyonarze angielscy w tym kraju znajdować się będą. Królowa Pomareh mieszka na jednéj z małych wysp i tam utrzymuje cały swój dwór. Dwóch metodystowskich missyonarzy i jeden krajowy naczelnik składają jéj prywatną radę; w sąsiedzkiéj chacie znajduje się drukarnia, z któréj wychodzą nieustannie proklamacye, podburzające ludność przeciw Francuzom. P. Bruat miał oświadczyć, że to wszystko dzieje się tak otwarcie, iż nie może z honorem dłużéj tam pozostać, jeżeli tym intrygom nie będzie położony koniec.

— *Kuryer Francuzki* donosi, że dom Rotszyldów zapewnił sobie monopol tabaczny nie tylko we Francyi, ale na całym lądzie stałym, zakupiwszy z góry za pośrednictwem swoich ajentów w Ameryce cały zbiór tytuniu kilku lat przyszłych. Na spekulacyą tę obrócił 30 milionów franków. Wiadomość ta wzbudziła obawę w kapitalistach, którzy pozawierali kontrakta z królewskiemi fabrykami tabaki, albowiem nie będą mogli jéj dostarczać po zawarowanych kontraktami cenach.

Dnia 20 kwietnia.

Wczoraj Król, otoczony członkami swojéj rodziny, przyjmował w sali tronowéj Radę Municypalną stolicy. Hr. Rambuteau, Prefekt departamentu Sekwany, w mowie mianéj do Monarchy, wynurzył mu współczucie wszystkich mieszkańców miasta. W tym dniu był także u Króla Arcybiskup Paryzki z Wikaryuszami jeneralnymi.

— Sidi Ben-Ajad, Poseł Tunetański, złożył Proboszczowi parafii św. Magdaleny 10,000 fr. do rozdania pomiędzy ubogich, jako dowód radości z powodu szczęśliwego ocalenia Króla.

— Izba Parów zamieniła się dzisiaj w sąd najwyższy, i obrała kommissyą śledczą, złożoną z Kanclerza i sześciu Parów, która natychmiast zajęła się przesłuchaniem zbrodniarza.

— Utworzyło się tutaj towarzystwo z milionem franków kapitału, dla zaprowadzenia machiny, do składania i odbijania druków.

Anglia.

Londyn, 15 kwietnia.

Dzienniki tutejsze dla braku wiadomości politycznych zapełnione są opisami uroczystości wielkanocnych, widowisk i innych zabaw publicznych.

— *Sun* donosi, że P. Peel przyrzekł nareszcie Królowéj, że za piérwszą sposobnością przedstawi Parlamentowi projekt, aby Xięciu Albertowi nadany był tytuł „Króla Małżonka" (King-Consort), zamiast dotychczasowego: „Królewskiego Małżonka" (Royal-Consort).

— Rząd hiszpański wysłał mały okręt do Fernando Po, dla wydalenia ztamtąd missyonarzy towarzystwa missyjnego Londyńskiego, którzy tam od niejakiego czasu osiedli.

— Z polecenia Arcybiskupa Kanterburyj, stosownie do rozkazu Rady Tajnéj, miała się odbyć d 12 po wszystkich kościołach Anglii i Walii dziękczynne modły za odniesione zwycięztwa nad rzeką Sutledż.

— Największe przerażenie panuje tu od rana, gdyż się dowiedziano, że wielki dom handlowy panów Latham i komp zawiesił swe wypłaty. Wiele rodzin przez to bankructwo byłoby przywiedzionych do nędzy.

— Z Kalkuty nadeszło do Londynu 3,000 f. szt., które tam uzbierano dla ubogich w Irlandyi.

— Z La-Plata mamy wiadomości z d. 12 lutego, według tychże, dowódzcy floty Anglo-Francuzkiéj w Parana, mie-

имѣли совѣщаніе съ генераломъ Пазомъ, а потомъ отошли къ *Asuncion*. Генералъ Пазъ, какъ уполномоченный Коріентеса, заключилъ съ главнокомандующимъ Парагвайскими войсками конвенцію, по условіямъ коей, оба отряда будутъ дѣйствовать противъ Розаса, по плану, составленному начальниками англійскаго и французскаго флотовъ.

17 *Апрѣля.*

Пароходъ *Hibernia* привезъ сюда важныя извѣстія изъ Соединенныхъ Штатовъ, касательно дѣлъ Орегона. По этимъ извѣстіямъ, президентъ Соединенныхъ Штатовъ, почелъ своею обязанностію войти въ сенатъ съ чрезвычайнымъ посланіемъ, въ которомъ требуетъ умноженія морскихъ и сухопутныхъ силъ, чтобы устранить затрудненія возникшія между Штатами, Англіею и Мексикою. Посланіе это произвело сильное впечатлѣніе, ибо оно доказываетъ, что всѣ переговоры съ Англіею, по предмету дѣлъ Орегона, совершенно уже прерваны.

Изъ Нью-Іорка получено другое очень важное извѣстіе, что сенатъ Соединенныхъ Штатовъ, утвердилъ ратификацію трактата торговли и судоходства на 10 лѣтъ, съ тѣмъ, что каждая изъ договаривающихся державъ, можетъ за годъ предупредить о расторженіи сего трактата.

Наконецъ изъ Соединенныхъ Штатовъ сообщаютъ еще, что 20-го Марта, генералъ-губернаторъ Канады открылъ засѣданія парламента этой провинціи, и объявилъ, что хотя Англія имѣетъ благонамѣренныя цѣли для этой колоніи, въ отношеніи торговли и политики, однако же, опасаясь войны съ Соединенными Штатами, требуетъ, чтобы предложеніе о сформированіи милиціи было приведено въ исполненіе.

— Изъ Трапезунта пишутъ, что Бухарскій Ханъ приказалъ отсѣчь голову своему посланнику, отправленному съ миссіонеромъ Вольфомъ, за то, что онъ не только что не привезъ ожидаемыхъ подарковъ изъ Англіи, но даже не получилъ въ Константинополѣ паспорта въ это государство. Ханъ, какъ говорятъ, объявилъ, что отнынѣ онъ не выпуститъ изъ Бухаріи ни одного Европейца.

18 *Апрѣля.*

Нижняя палата, собравшись сегодня въ первый разъ послѣ праздника Пасхи, открыла свое засѣданіе соображеніемъ ирландскаго билля. Но Ирландскіе члены, обративъ вниманіе палаты на господствующее въ этой странѣ нищенство, прекращенія котораго требовали прежде всего отъ правительства, произвели то, что первое чтеніе онаго отсрочили снова.

— Изъ Ирландіи все болѣе и болѣе печальныя получаются извѣстія. Преимущественно въ Типперарскомъ и Клонмельскомъ графствахъ господствуетъ такое волненіе умовъ, что вынуждены были послать туда войска для сохраненія спокойствія. Постановленіе правительственнаго комитета вспомоществованія—не давать продовольственныхъ припасовъ,—возвысило повсюду цѣны на оныя. Сверхъ сего, владѣтели земель все еще продолжаютъ выгонять арендаторовъ изъ своихъ имѣній; между прочими, маркизъ Ватерфордъ прогналъ недавно 50 семействъ, состоящихъ вообще изъ 300 человѣкъ. Поступки эти тѣмъ безчеловѣчнѣе, что всѣ сіи семейства всегда исправно уплачивали условленный оброкъ.

Италія.

Римъ, 9 *Апрѣля.*

Вдовствующая Гросъ-Герцогиня Мекленбургъ-Шверинская прибыла сюда изъ Неаполя. Надежда на прибытіе сюда Ея Величества Государыни Императрицы Всероссійской, вѣроятно не скоро исполнится, по поводу господствующей здѣсь эпидемической кори.

Неаполь, 11 *Апрѣля.*

Состояніе здоровья Ея Величества Государыни Императрицы Всероссійской совершенно удовлетворительно; отъѣздъ Ея Величества назначенъ 21 или 22 числа. Ея Императорское Высочество Великая Княжна Ольга Николаевна часто прогуливается по улицѣ Толедо, и недавно присутствовала при богослуженіи въ капеллѣ *Palatina*.

li naradę z Jenerałem Paz, poczém odpłynęli do Asuncion. Jenerał Paz, jako pełnomocnik Corientes, zawarł konwencyą z dowódzcą wojsk Paraguaju, w skutku któréj wojska obu państw pomienionych działać będą przeciw Rozasowi, według planu skreślonego przez dowódzców flot Angielskiéj i Francuzkiéj.

Dnia 17 *kwietnia.*

W kwestyi Oregonu nadeszły tu ważne ze Stanów Zjednoczonych wiadomości, przez parostatek *Hibernia*. Według tychże, Prezydent Stanów Zjednoczonych uważał się obowiązanym, przesłać d. 24 marca, nowe, szczególne poselstwo do Senatu, w którém żąda pomnożenia sił morskich i lądowych, w celu załatwienia trudności zaszłych między Stanami a Anglią i Mexykiem. Pomienione poselstwo sprawiło nader wielkie wrażenie, przekonywa bowiem, że wszelkie układy z Anglią w kwestyi Oregońskiéj, zupełnie są zerwane.

Drugą ważną z New-Yorku wiadomością jest to, że Senat, ratyfikował traktat handlu i żeglugi zawarty z Belgią na lat dziesięć, z warunkiem, że każde z rzeczonych mocarstw, na rok wprzód może go wypowiedzieć.

Nakoniec, trzecia wiadomość ze Stanów Zjednoczonych donosi, iż w dniu 20 marca, Jeneralny Gubernator Kanady zagaił parlament pomienionéj prowincyi przyczém oświadczył, że lubo Anglia najdobroczynniéjsze ma względem téj osady polityczne i handlowe zamiary, jednakże, obawiając się wojny ze Stanami Zjednoczonemi, wymaga, aby organizacya milicyi do skutku doprowadzoną została.

-- Donoszą z Trapezuntu, że Chan Bucharyi kazał swemu Posłowi, którego z missyonarzem Wolf był wysłał, ściąć głowę, za to, że nie tylko nie przywiózł spodziewanych podarunków z Anglii, ale nawet paszportu nie mógł w Stambule do tego kraju otrzymać. Chan miał oświadczyć, że odtąd żadnego Europejczyka z Bucharyi nie wypuści.

Dnia 18 *kwietnia.*

Izba Niższa zebrawszy się dziś piérwszy raz po Świętach, zaczęła od roztrząsania Irlandzkiego billu. Ale członkowie Irlandzcy, zwróciwszy uwagę Izby na panującą w tym kraju nędzę, któréj zapobieżenia domagali się naprzód od rządu, sprawili to, iż piérwsze jego odczytanie znowu nadal odłożone zostało.

— Z Irlandyi nadchodzą codzień co raz bardziéj zasmucające doniesienia. Szczególniéj w hrabstwach Tipperary i Clonmel panuje takie rozjątrzenie, że musiano tam posłać wojsko dla utrzymania spokojności. Postanowienie rządowego Komitetu wsparcia, aby zapasów żywności jeszcze nie rozdawać, podwyższyło wszędzie jéj ceny. Obok tego właściciele ziemscy wypędzają ciągle dzierżawców z dóbr swoich; pomiędzy innemi Margr. Waterford wypędził niedawno 50 rodzin liczących w ogóle 300 osób. Postępek ten tém jest okrutniejszy, że wszystkie te rodziny opłacały regularnie czynsz umówiony.

Włochy.

Rzym, 9 *kwietnia.*

Jéj Królewska Wysokość owdowiała Wielka Xiężna Meklemburgsko-Szweryńska, przybyła tu z Neapolu. Nadzieja, jaką cieszyliśmy się z powodu spodziewanego przybycia N. Cesarzowej Rossyjskiéj, zapewne z przyczyny grasującéj tu odry, nie tak prędko się ziści.

Neapol, 11 *kwietnia.*

Stan zdrowia N. Cesarzowej Rossyjskiéj jest zupełnie pożądany, i wyjazd Jej ztąd nastąpi 21-go lub 22-go. J. C. W. Wielka Xiężniczka Olga Nikołajewna, odbywa częste przechadzki po ulicy Toledo: była również obecną na nabożeństwie w kaplicy Palatina.

Остъ-Индія.

Въ Лондонѣ, 2-го Апрѣля, напечатано чрезвычайное прибавленіе къ оффиціальной газетѣ, заключающее всѣ депеши о послѣднихъ событіяхъ въ Индіи, изъ которыхъ самою важною должна почесться депеша генералъ-губернатора, на имя комитета Остъ-Индской компаніи, заключающая подробности договора съ правительствомъ Лагора. Содержаніе ея слѣдующее:

Послѣ блистательной побѣды, 10-го Февраля, при Сабраонѣ, передовыя бригады великобританской арміи переправились чрезъ Сутледжъ. 13-го числа, главнокомандующій расположился лагеремъ при Кушурѣ, въ 16 миляхъ отъ рѣки Сутледжъ противъ Фирозпура, и въ 32 миляхъ отъ Лагора. Переправою управлялъ генералъ-губернаторъ, который 14 числа отправился изъ Фирозпура въ лагерь главнокомандующаго.

Получивъ въ Лагорѣ извѣстіе о послѣдней нашей побѣдѣ, (Ранихъ), регентша и мать несовершеннолѣтняго Магараджи Дулипъ-Синга и Дурбаръ, уговорили Раджу Гулабъ Синга отправиться тотчасъ въ англійскій станъ съ просьбою о заключеніи мира. Раджу сопровождало нѣсколько знатнѣйшихъ начальниковъ, съ коими подписалъ онъ слѣдующія условія: Присоединеніе всей страны между Сутледжемъ и Беасомъ къ владѣніямъ Остъ-Индской компаніи, и уплата 1½ кроры рупій (крора, или ауронъ есть названіе суммы въ 100 лакъ, или 10 милiоновъ рупій; 1 лакъ равенъ 100,000 рупій; 1 рупія равна 60 коп. сер.) за военныя издержки; распущеніе теперешней арміи Сеиковъ и возстановленіе оной по системѣ и распоряженіямъ покойнаго Магараджи Руджитъ-Синга; ограниченіе числа войскъ, которое впредь должно быть опредѣляемо по взаимному согласію; уступка всѣхъ орудій, бывшихъ въ дѣлѣ противъ Англичанъ; занятіе англійскими войсками обоихъ береговъ Сутледжа; подробное разграниченіе должно быть составлено въ Лагорѣ. Далѣе постановлено, чтобы самъ Магараджа съ Бай Ромъ-Сингомъ и другими вельможами отправился въ лагерь генералъ-губернатора, для сопровожденія его въ Лагоръ. Въ заключеніе вручена Раджѣ Гулабъ-Сингу прокламація къ жителямъ Пенджаба.

— 18-го числа, юный Магараджа въ сопровожденіи десяти человѣкъ знатнѣйшихъ вельможъ, прибылъ въ лагерь генералъ-губернатора, который подвинулся ближе къ Лагору и расположился въ Луліанѣ, куда приглашенъ также главнокомандующій со своимъ штабомъ. Генералъ-губернаторъ объявилъ юному принцу, что отнынѣ онъ будетъ считать его состоящимъ въ дружественныхъ сношеніяхъ съ англійскимъ правительствомъ, и надѣется, что принцъ послѣдуетъ примѣру своего отца. Передъ выходомъ изъ ставки генералъ-губернаторъ велѣлъ поднести принцу обыкновенные подарки.

— На вопросъ Сеикскаго министра, долженъ ли юный Магараджа возвратиться къ Ранихѣ, своей родительницѣ въ Лагорѣ,—сэръ Генри Гардинджъ объявилъ, что онъ удержитъ его въ лагерѣ и самъ привезетъ въ столицу, въ которую прибудетъ черезъ два дня.

— Въ заключеніе генералъ-губернаторъ сообщаетъ, что остатки пораженной арміи Сеиковъ, все еще простираются отъ 14 до 20,000 человѣкъ съ 25-ю орудіями, которые при Роебамѣ, въ 18 миляхъ отъ Лагора, расположились лагеремъ, по повелѣнію Гулабъ-Синга, который вмѣстѣ съ симъ предписалъ, чтобы ни одинъ изъ вооруженныхъ солдатъ Сеиковъ не былъ впускаемъ въ столицу.

— Опасеніе жителей Лагора, по поводу приближенія къ нему англійскихъ войскъ, исчезло нынѣ вслѣдствіе прокламаціи, въ коей генералъ-губернаторъ объявилъ содержаніе заключеннаго договора. Прокламація сія примѣчательна еще и потому, что въ ней Великобританско-Индійское правительство въ первый разъ высказало правило неувеличивать своихъ владѣній. 19-го Февраля, то есть въ день подписанія депеши, англійскія войска находились въ 16-ти миляхъ (англійскихъ) отъ Лагора.

Indye Wschodnie.

W Londynie, 2 go kwietnia, wydany został nadzwyczajny dodatek do gazety urzędowéj, zawierający wszystkie depesze o ostatnich wypadkach w Indyach, z których najważniejszą jest depesza Jeneralnego Gubernatora do Komitetu Kompanii Wschodnio-Indyjskiéj, zawierająca szczegóły układów z rządem Lahory. Treść jéj jest następującą:

„Po świetném w dniu 10 lutego zwycięztwie pod Sabraon, przodkowe brygady armii angielskiéj przeprawiły się przez Sutledż. Dnia 13 go Naczelny wódz stanął obozem pod Kuszur, 16 mil od rzeki Sutledż naprzeciw Firozpur, o 32 mile od Lahory. Jeneralny Gubernator kierował przeprawą, poczém, dnia 14 udał się z Firozpur do obozu Naczelnego wodza.

Za nadejściem do Lahory wiadomości o ostatniém naszém zwycięztwie, Ranih, (Rejentka i matka małoletniego Maharadży Dulip Singha) i Durbar, (Rada Państwa) skłonili Radżę Gulab Singha do udania się natychmiast do obozu angielskiego z prośbą o pokój. Wysłanemu Radży towarzyszyło kilku najznakomitszych naczelników, z którymi podpisane zostały następujące warunki: „Ustąpienie kompanii Wschodnio-Indyjskiéj krainy leżącéj między rz. Sutledż i Beas, i wypłacenie 1½ krory rupii, (krora czyli auron, jest nazwą summy wynoszącéj 100 lak czyli 10 milionów rupii; 1 lak równa się 100 tysięcy rupii; 1 rupia równa się 60 kop. sr.) za koszta wojenne; rozwiązanie teraźniejszéj armii Seików i zreorganizowanie jéj podług systemu i rozporządzeń zmarłego Maharadży Rundżyt Singha; ograniczenie liczby wojska na przyszłość wspólnie ustanowić się mające; oddanie wszystkich przeciw Anglii użytych dział i zupełne odstąpienie obudwóch brzegów rz. Sutledż; szczegółowe odgraniczenie ułożone ma być w Lahorze. Postanowiono daléj, aby sam małoletni Maharadża z Bhai Ram Singhiem i innymi pozostałymi naczelnikami natychmiast przybyli do obozu Jeneralnego Gubernatora i towarzyszyli mu do Lahory. W końcu doręczono Radży Gulab Singhowi odezwę do mieszkańców Pendżabu.

Dnia 18-go, młody Maharadża w towarzystwie kilkunastu naczelników przybył do obozu Jeneralnego Gubernatora, przeniesionego bliżéj ku Lahorze do Lulliana, gdzie zaproszony także został Naczelny wódz, Sir Hugh Gough, z głównym sztabem. Jeneralny Gubernator oświadczył młodemu Xięciu, że odtąd uważać go będzie jako zostającego w przyjacielskich stosunkach z rządem angielskim, i spodziewa się, że pójdzie śladem swego sławnego ojca. Przy pożegnaniu ofiarował Xięciu zwyczajne podarunki i kazał dać ognia z dział.

Na zapytanie Ministra Seików, czy młody Maharadża może powrócić do Ranih, swéj matki, która nań oczekuje w Lahorze, oświadczył Sir Henri Hardinge, że mu radzi pozostać w obozie i że go sam odwiezie do stolicy, w któréj za dwa dni pochodu ma stanąć.

W końcu donosi Jeneralny Gubernator, że resztki pobitego wojska Seików wynoszą zawsze jeszcze 14 do 20,000 ludzi z 25 działami, które pod Roebam, 18 mil od Lahory, rozłożyły się obozem, w skutek rozkazu Gulab Singha, który równocześnie zalecił, aby żaden uzbrojony żołnierz Seików nie był do stolicy wpuszczony.

Obawa mieszkańców Lahory z powodu zbliżania się do niéj wojska angielskiego, uspokojona została przez odezwę, w któréj Jeneralny Gubernator ogłosił treść zawartych układów. Odezwa ta nie jest prócz tego bez interessu, piérwszy raz bowiem wynurzona jest w niéj przez rząd angielsko-indyjski zasada, nie rozszerzania daléj swych granic. Dnia 19 lutego, w którym datowana jest powyższa depesza, wojsko angielskie znajdowało się już tylko o 16 mil (angielskich) od Lahory.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ө. Гликсберга—Печ. позвол. 26-го Апрѣля 1846 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*